HANDBAL

DE CE NU A SATISFĂCUT CAMPIONATUL FEMININ?

A luat sfîrșit campionatul feminin de handbal pe anul competițional 1966-1967. Această ediție — poate mai mult decît oricare din cele precedente — a oferit jocuri viu disputate, scoruri strînse și o serie de rezultate neconstate care, mai ales în retur, au dus la unele modificări spectaculoase în configurația clasamentului.

Am putea spune: un campionat interesant. Dar, avînd în vedere campionatele mondiale din noiembrie 1968, pretențiile noastre nu trebuie să se oprească aici. O dispută sportivă atinge scopul numai atunci cînd confruntările se desfășoară și la un nivel calitativ ridicat. Întrecerile sportive trebuie să îmbine armonios eficiența cu spectaculozitatea, pentru a satisface exigențele spectatorilor și ale specialiștilor.

Campionatul recent încheiat ne-a oferit, pe alocuri, asemenea întîlniri, din păcate prea puține. In majoritatea cazurilor au fost înregistrate „surprize" (scoruri strînse sau înfrîngeri neașteptate ale favoritelor) ce s-au datorat mai puțin comportării excepționale a „outsiderilor" și mai mult felului cum au abordat echipele socotite fruntașe jocurile respective.

La un atac al echipei Rapid (Elena Gheorghe cu mingea), apărarea Universității Timișoara rezolvă în modul cel mai simplu situația critică: prin fault! Așa se petrec lucrurile în aproape toate jocurile

Foto: T. Roibu

Desfășurarea campionatului a scos la iveală, de altfel, o serie de lipsuri. Ne referim, în primul rînd, la faptul că nici una din echipele noastre nu dispune de un efectiv numeric și valoric corespunzător, care să-i permită alcătuirea unui „11" omogen (gîndindu-ne la titularele și primele rezerve pentru fiecare post). In cele mai multe cazuri echipele se bazează pe o singură realizatoare de la distanță (sau pe maximum două), care întrunește cerințele „gabaritului" avînd totodată o pregătire tehnico-tactică satisfăcătoare. Sînt însă și echipe fruntașe chiar care nu au în rîndurile lor nici măcar o singură jucătoare a liniei de 9 m, suficient de înaltă (Universitatea Timișoara) și cu o bună forță de aruncare (Universitatea București)! Asemănătoare este situația și în privința „extremelor de meserie", cu calități fizice corespunzătoare și cu un minimum de cunoștințe tehnico-tactice pentru a contraataca, pentru a plonja, într-un cuvînt, pentru a da un randament sporit în acțiunile specifice sportului.

Printr-o riguroasă selecție, depistare, apoi instruire și promovare a elementelor corespunzătoare trebuie lichidată această deficiență generală, care frînează progresul handbalului nostru feminin.

In legătură cu procesul de pregătire semnalăm faptul că multe echipe sînt instruite numai în funcție de posibilitățile de moment ale jucătoarelor. In acest fel, antrenorii adaptează și subordonează totul capacității echipelor și gradului de pregătire existent, în loc să tindă treptat spre ridicarea potențialului fizic tehnic, tactic și psihic al jucătoarelor și să țintească spre realizarea a ceea ce pretinde concepția modernă de joc (Mureșul Tg. Mureș, Progresul București) In procesul de instruire se mai fac observate și alte greșeli. Unii antrenori pun baza, aproape exclusiv, pe elaborarea unor planuri „tactice" speciale (în vederea jocurilor cu anumiți adversari), fără a da jucătoarelor și echipei mijloacele tehnico-tactice necesare, care se însușesc și se perfecționează în luni și ani de muncă susținută. În schimb, alții predau tactica „clasică" și neglijează latura utilitară a măsurilor concrete adaptate jocului adversarului.

In linii mari am putut constata mai multe preocupări pentru problemele tactice decît în trecut. Totuși, mai există echipe care joacă „la întîmplare", care omit din concepția lor de joc una sau mai multe din cele 4 faze ale atacului, iar folosirea judicioasă, sistematic pregătită, într-o succesiune firească, cu o durată adecvată și cu delimitări perceptibile, a acestor faze ale jocului ofensiv este de-a dreptul o raritate, chiar și la echipele noastre fruntașe.

Puține sînt, de asemenea, formațiile care știu să îmbine jocul de liberă circulație cu cel al combinațiilor colective precise și să creeze astfel faze de mare eficiență. Un alt aspect deficitar, privind toți factorii antrenamentului, este acela ce se leagă de pregătirea echipelor și de felul în care acestea evoluează în jocul de apărare. Trebuie folosite sisteme de apărare mai „ofensiv—agresive" (cum ar fi zona „4+2" sau „3+3", apărarea combinată „5+1" sau „4+2"), care s-au dovedit eficiente pe plan internațional, dar pe care nu le-au îmbrățișat încă în suficientă măsură echipele noastre! Desigur, renunțarea la o apărare strict „defensiv—destructivă" și abandonarea unei concepții conservatoare cere curaj și muncă asiduă. Dar va trebui s-o facem, în interesul handbalului nostru, pentru care de altfel va trebui să ne unim eforturile ca să-i deschidem calea spre noi succese!

Fr. Spier
antrenor

ÎNSEMNĂRI

APLAUZE...

Primul act

Un adevărat „stat major" în frunte cu maistrul Gheorghe Ștefănescu, președintele asociației sportive de la Centrul școlar profesional-construcții al Statului popular al orașului București, a hotărît ca viitorii constructori ai orașului să aibă o bază sportivă proprie.

Vestea a făcut repede ocolul școlii, iar profesorii de educație fizică Mircea Anghel, Virgil Stoian, Vasile Niculescu împreună cu sute de elevi din toate clasele au trecut de îndată la înfăptuirea hotărîrii. Alături de ei, întregul corp didactic, condus de directorul centrului, inginerul Costin Pelinescu.

Metamorfoza locului viran...

...s-a petrecut cu iuțeală. După orele de teorie și practică, terenul din preajma școlii era asaltat de zeci de elevi constituiți în brigăzi, cu sarcini precise.

Gheorghe Cimpoieru, Petre Sîrbu, Andrei Ristea, toți din anul I O, au încheiat cu multe zile înainte lucrările de săpături. Nici fetele nu au stat deoparte. Elena Mihai și Filofteia Lupu au montat zeci de borduri pe marginea micului stadion, care la capătul a două săptămîni, însumînd peste 8 000 de ore muncă patriotică, a fost gata să-i primească pe vrednicii elevi-constructori, pe terenurile de baschet, handbal în șapte, volei și pista de atletism.

„Cupa Tînărul Constructor"

Se apropia momentul festiv. Deschiderea oficială a bazei sportive. Din nou, inițiatorii amenajării stadionului s-au întrunit pentru a pune la punct amănuntele de organizare. Așa s-a născut propunerea ca acum, în aceste zile, elevii să participe la diferite întreceri sportive. Ideea a fost completată cu punerea în joc a „Cupei Tînărului Constructor" — ediția din 1967.

„Hai, Constructorii"!

Galeria era în plin efort. Sute de elevi își susțineau cu ardoare reprezentanții.

Pe terenul de handbal, echipa Școlii sportive a întîlnit în elevii Centrului școlar profesional-construcții, adversari redutabili. Partida, atractivă, s-a încheiat cu o surpriză: victoria a revenit, cu 13—11, „autorilor" noii baze sportive.

Galeria s-a „mutat" cu repeziciune pe terenul de volei. Școala profesională F.R.B., bine pregătită, a dat o replică viguroasă gazdelor care în finalul partidei, au cîștigat întîlnirea cu 2—1.

Interesante au fost și disputele la atletism. La greutate a cîștigat Zamfir Enciu, iar la 80 m plat elevul Stelian Mircea din anul doi.

★

...Aplauze. Aplauze acordate cu dărnicie, la scenă deschisă, inimoșilor constructori de mîine, care sînt îndrăgostiți nu numai de meseria lor dragă, ci și de activitatea sportivă.

PETRE GHEORGHIU

Echipa de gimnastică a Centrului școlar profesional-Construcții, într-o reușită demonstrație de gimnastică artistică.

Foto: Eugen Scheli

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

LA SEMNALUL ZIARULUI

„HANDBALUL GALAȚEAN MAI ARE MULTE RESURSE NEEXPLORATE"

De acest adevăr s-au convins, în fine, și membrii comisiei regionale de handbal Galați care, analizînd articolul cu titlul de mai sus (apărut în ziarul nostru nr. 5217) au ajuns la concluzia că multe din lipsurile semnalate le aparțin. Mulțumindu-ne pentru ajutorul acordat, comisia regională de handbal Galați ne comunică unele îmbunătățiri ce au survenit în urma apariției articolului. Astfel, a fost lichidată lipsa carnetelor de legitimare, în prezent fiecare echipă fiind în posesia licențelor respective; în campionatul regional activează acum un număr sporit de echipe (10 masculine și 5 feminine), alcătuite în cea mai mare parte din juniori; s-a organizat un curs de arbitri.

„BUFET BINE ASORTAT"

In nota cu titlul de mai sus, apărută la rubrica noastră ALB și NEGRU (ziarul nr. 5253) consiliul asociației sportive Stuful Tulcea era criticat pentru abatere de la normele legale, în sensul că la un joc amical de fotbal a pus în vînzare... invitații de bal în loc de bilete. Ca urmare a cererii noastre de a se verifica ce încasări s-au realizat și ce s-a ales cu banii, Consiliul regional UCFS Dobrogea ne face cunoscut că din suma încasată la acel meci, 536 lei au fost cheltuiți ilegal pentru echipa de fotbal. Suma a fost imputată președintelui asociației sportive Stuful Tulcea. De asemenea, președintele consiliului raional UCFS Tulcea, Nicolae Anghelidis, a fost sancționat pentru că nu a luat măsuri de evitarea vînzării invitațiilor la manifestațiile sportive.

„ZAPADA S-A TOPIT, PETELE NEGLIJENȚEI AU RAMAS"

Astfel se intitula articolul (apărut în ziarul nostru nr. 5253) care analiza modul (neglijent) în care sînt întreținute bazele sportive din orașul Mediaș. Iată însă că — așa după cum ne asigură Consiliul orășenesc UCFS Mediaș — petele neglijenței au început să dispară treptat. O primă măsură a fost trecerea strandului și poligonului de tir în administrarea asociației sportive Gaz metan care, în urma măsurilor luate, a reușit să le redea spre folosință în bune condițiuni. Amenajări substanțiale s-au făcut și la terenul asociației sportive Sparta.

★

Răspunsurile p[illegible] la materialele amintite mai sus — ca și la alte articole apărute în ziarul nostru — nu pot decît să ne bucure. Mai sînt însă organe și organizații sportive care păstrează deplină tăcere și încă de multă vreme. Este cazul clubului sportiv Politehnica București (adresa nr. 6), clubului sportiv Rapid (nr. 9, 31 și 32), asociației sportive Locomotiva Iași (nr. 15), Consiliului raional UCFS Rm. Vîlcea (nr. 35 și 47), Consiliului regional UCFS Iași (nr. 51) etc. Așteptăm!

SCRIMA

Cîteva notații după finale

- **Iuliu Falb, pentru a treia oară campion!**
- **Criteriul valorii — comportarea în concursurile internaționale**
- **La spadă și sabie, asalt puternic al elementelor tinere!**

De curînd s-au desfășurat campionatele republicane individuale de scrimă pentru seniori. Consemnăm unele observații pe marginea finalelor acestei competiții.

● Proba de floretă băieți a fost dominată — ca și în ultimii doi ani — de același trăgător, *Iuliu Falb*. Este, desigur, remarcabil faptul că a cucerit pentru a treia oară consecutiv titlul de campion al țării. Maniera în care Iuliu Falb s-a impus printre cei mai valoroși floretiști ai țării — cucerind victorii pe toată linia — nu lasă nici un dubiu asupra posibilităților sale. Păcat însă că Falb a manifestat, anul acesta, unele oscilații de formă. Ne referim la comportările sale în întrecerile internaționale, la meciul cu Ungaria din „Cupa Gaudini" în mod special, unde a fost aproape anonim. Or, „barometrul" valoric al unui trăgător îl reprezintă, în ultimă instanță, performanțele obținute în competiții internaționale. Este o realitate pe care, sperăm Iuliu Falb n-o va mai ignora în viitor.

Campionul a fost secondat în clasamentul final de *Ștefan Haukler*. Trei victorii — cîte una la Ardeleanu și Kando ultimii clasați în finală — și alta la Mureșanu, care, ieșit din lupta pentru titlu, n-a mai acționat la valoarea lui reală. În asemenea condiții este greu de spus ce semnificație poate avea acest loc 2. Haukler este un floretist talentat, dar inegal, care „merge" bine în competițiile interne dar nu se prea vede în schimb, în cele internaționale. Numai în acest an, în două meciuri importante din „Cupa campionilor europeni" și „Cupa Gaudini" — a fost cel mai slab dintre floretiștii noștri.

Ionel Drîmbă, inițial candidat la locul I, a ajuns și el pe podium dar pe locul 3. Trăgătorul cel mai talentat din actuala generație de floretiști nu se mai regăsește, datorită lipsei de seriozitate cu care abordează competițiile oficiale. Nu putem să uităm o observație pe care a făcut-o nu de mult unul din marii specialiști în floretă, *dl Filogamo*, arbitru internațional, cu privire la Drîmbă: *„Să știți că aveți un scrimer de talie mondială, dar pe care va trebui să-l ajutați să devină cît mai curînd... matur"*. Spre regretul iubitorilor scrimei, de o vreme încoace, Drîmbă manifestă o comportare inexplicabilă (și dăunătoare). Antrenorii lui nu pot avea un cuvînt de spus? Conducerea clubului Steaua nu-l poate ajuta?

Tănase Mureșanu a ocupat locul 4. Performanță bună pentru un floretist care reintră în activitatea competițională de vîrf. Mureșanu firește, poate mai mult. Ni-l amintim în „Cupa Gaudini" unde contribuția lui în obținerea unor victorii decisive a fost substanțială. Mureșanu promite să fie încă mulți ani un om de nădejde pentru „națională". Ștearsă prezența printre finaliști a lui *Ștefan Ardeleanu*. Campionul mondial de tineret de la Viena, din 1966, este doar o „umbră" a celui pe care îl știam. De ce? În ceea ce-l privește pe *Gheorghe Kando*, acesta a avut o participare literalmente simbolică în finala probei.

● *Ileana Drîmbă* a fost, fără discuție, cea mai în formă dintre floretiste. O finală cucerită fără drept de apel, la capătul unor asalturi care au relevat vertiginoasa ei creștere. A secondat-o *Marina Stanca*, singura care s-a apropiat valoric de campioană. *Suzana Ardeleanu* și *Maria Vicol*, clasate pe locurile 3 și respectiv 4, au fost la două victorii distanță de campioană. Un semn de îngrijorare îl reprezintă *Ecaterina Iencic*: o singură victorie în finală!? Marea speranță a floretei noastre feminine din ultimii ani, nu confirmă succesele anterioare! O surpriză — în rău, bineînțeles — *Ana Ene*. Locul 6 după un sezon internațional excelent. Să fie o supraestimare a propriilor posibilități?

● La spadă previziunile s-au adeverit: campionul mondial de tineret de la Teheran, *Anton Pongraț* a îmbrăcat și tricoul de campion național de seniori. Este fără nici o discuție, la ora actuală, cel mai bun spadasin al țării. O promisiune — *Gheorghe Cristof* și *Nicolae Istrate*. Și o observație: spadasinii din tînăra generație s-au impus pe toată linia. Dovadă: „veteranii" *Șt. Moldanschi* (campionul de anul trecut) și *N. MARINESCU* mai, mai că nu s-au văzut. În schimb *I. Sepeșiu* n-a intrat în finală. Ca și în cazul Anei Ene, după părerea noastră din prea puțină modestie. În scrimă nu există adversar la care poți cîștiga dinainte. Sepeșiu n-a aflat încă?

● Tot un scrimer din tînăra generație, *Iosif Budahaziu*, a îmbrăcat tricoul de campion la sabie. Este descoperirea antrenorului *Androne Covaci* din Carei și în prezent elevul antrenorilor *L. Rohoni* și *Gh. Man*. Toți au merite deosebite în ridicarea acestui tînăr scrimer pe primele trepte ale măiestriei. Pe locul 2 — *Octavian Vintilă*, care a tras frumos, cu impetuozitatea-i cunoscută, dar, parcă, cu prea puțină convingere. *Hariton Bădescu* a ocupat locul 3 într-un moment în care mulți sperau să-l vadă candidat cert la titlul de campion. O notă bună pentru *D. Mustață* și *C. Nicolae*, din nou printre animatorii finalei. Ei și *L. Rohoni* sînt trăgători din vechea pleiadă a specialiștilor la această probă.

În linii mari, a fost o finală de campionat reușită, de bun nivel tehnic, care a dovedit frumoasele posibilități ale scrimerilor noștri fruntași și, în același timp, a marcat creșterea elementelor tinere. Dar, așa cum aminteam la început, aceste posibilități trebuie să fie reflectate în rezultate cît mai consistente în marile competiții internaționale — campionate europene, mondiale și J.O. Numai astfel vom putea confirma bunele aprecieri de care se bucură scrima noastră.

TIBERIU STAMA

Campionul țării la floretă Iuliu Falb (dreapta) într-un salt caracteristic...

Foto A. Neagu